

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 781/2021
07.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролуба Томића, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Веселина Церовића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 26К.бр. 1617/19 од 11.03.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр. 233/21 од 26.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Веселина Церовића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 26К.бр. 1617/19 од 11.03.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр. 233/21 од 26.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 26К.бр. 1617/19 од 11.03.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци и одређено, на основу члана 45. став 5. и 6. КЗ, да ће се наведена казна извршити без примене електронског надзора, на тај начин што окривљени неће напуштати просторије у којима станује у ..., у улици ..., осим у случајевима прописаним законом којим се уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању од по 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, остатак казне издржаваће у затвору, као и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од правноснажности пресуде, а уколико наведену казну у прописаном року не плати, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, стим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и о имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр. 233/21 од 26.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Првог основног суда у Београду 26К.бр. 1617/19 од 11.03.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Веселин Церовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и исту образлаже наводима да је правни став нижестепених судова да је окривљени АА извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ, на тај начин што је дана 23.02.2018. године у ..., на штету ББ, прекршио меру заштите од насиља у породици, која му је одређена решењем Основног суда у Рашкој број П2.74/17 од 27.12.2017. године, погрешан, имајући у виду да је окривљени према утврђењу првостепеног суда пришао оштећеној на територији Града Београда - „... код броја ... у близини ...“, а да наведена локација није била обухваћена изреченом мером забране приласка оштећеној (решење Основног суда у Рашкој број П2.74/17 од 27.12.2017. године). По ставу одбране, таква радња окривљеног не представља кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ, јер окривљени није прекршио изречену меру заштите од насиља у породици.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног АА изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде на страни четири, став четири и страни пет став један, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић